

Arrangement, foreslaaes, at hun i en videre Udstrækning sikrer sig ved Ægteskabskontrakt. Jeg kan nu ikke indse, at det hjælper stort under almindelige Forhold. Kun som en Undtagelse har Mand eller Kvinde Formue eller Arv af nogen virkelig Betydning i Udsigt, og medens Manden erhverver hvad der forbruges, kan Hustruen jo ikke siges at erhverve noget, selv om hun arbejder nok saa strængt i sit Hus; hvorledes skal saa Særejesystemet og Retten til Selverhverv hjælpe Hustruen i de pekuniært bedre stillede Klasser? (De fattigere Klasser spiller Kvindens Ret til den selverhvervede Fortjeneste ganske vist en stor Rolle). Knudepunktet er at faa Formueforholdene ordnede saaledes, at det *under Ægteskabet fortjente* for Alvor bliver fælles for begge Ægtefæller; — at dette vil være vanskeligt at faa ordnet, indser jeg fuldt vel. Men hvad enten man nu faar det ordnet paa omtalte Maade, eller man bibeholder Ordningen, som den hidtil har været her i Landet, saa maa der dog derved forbindes en Tanke, og det maa da være den, at den fælles Formue eller Indtægt anvendes til fælles Bedste; og selv om Manden ofte kan misbruge sin udelte Dispositionsret paa en Maade, der er til alt andet end Held for det fælles Bedste, f. Ex. ved at ødsle, spekulere og andet lignende, saa kan dette anses for en daarlig Forvaltning af det fælles Gods; men hvem kan ogsaa forlange, at enhver Mand skal have Evnen til at være en god Bestyrer af samme? — og Gjælden, han gjør, maa naturligvis gaa over paa Boet. Men Elskerinder med eller uden Børn kunne aldrig komme i Betragtning som berettigede Gjældsposter, hvor Kirkens og Statens Love holde paa Monogami; *) dette maa dog betyde, at en Mand kun kan have en Hustru, og en Kvinde kun en Mand; overskrides dette, da er det et Brud paa Landets Love, som Loven ikke kan tage andet Hensyn til end ved at straffe Forbryderen.

*) Mærkeligt er det jo, at der, til Trods for det af Loven paabudte Monogami, her i Danmark findes en saadan Lov som den i min forrige Artikel omtalte med Hensyn til Bigami. (Se Aprilhæftet af „Kvinden og Samfundet“ S. 86.)